

TEZAUUR LITURGIC
26 NOIEMBRIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

SLUJBA
SF. CUVIOS
STELIAN
DIN
PAFLAGONIA

ATENA, 2020

26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙῶ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ.
Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν στίχους σι' καὶ
ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς θεόσδοτον βλάστημα, ἀπὸ μήτρας ἡγίασαι,
Σαμουὴλ ὡς ἔνθεος Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῷ Χριστῷ
ἠκολούθησας, τελείῳ φρονήματι, ἐκ νεότητός σου,
πολιτείαν ἰσάγγελον, ἐνδεικνύμενος· διὰ τοῦτο ἀξίως
ἐδοξάσθης, τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει, Στυλιανὲ
παμμακάριστε.

Ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων σε, ὁ Θεὸς προσελάβετο, προειδὼς
τοῦ βίου σου τὴν χρηστότητα· ἐνθεν ἀξίως διέπρεψας,
ἡθῶν καθαρότητι, καὶ ἀγῶσιν ἱεροῖς, ἀρετῶν τελειότητος,
ὥσπερ ἄγγελος, καὶ ἀσκήσει ἐδόξασας συντόνω, τῶν
θαυμάτων ἐνεργεία, Στυλιανὲ σὲ δοξάσαντα.

Τῶν προσόντων τὴν ὑπαρξιν, διανείμας τοῖς πένησι, τὴν
πτωχείαν ἔστερξας γνώμη κρείττονι, τοῦ σὲ πλουτίσαντος
Ὅσιε, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, πλούτῳ θείων
δωρεῶν, ὡς αὐτοῦ φίλονγενήσιον, ὥσπερ δόκιμον, πληρωτὴν
τῶν αὐτοῦ διαταγμάτων, καὶ ἀμέμπῳ πολιτείᾳ,
Στυλιανὲ διαλάμπαντα.

Τὴν τοῦ κόσμου, τερπνότητα, ὀλοτρόπως ἐμίσησας, ὁ
ὕρανίῳ ἔρωτι λαμπρυνόμενος, καὶ τὴν τοῦ σώματος π
ρόνοιαν, τελείως ἀπέρριψας, ἐν σπηλαίῳ δὲ σοφέ, ὡς
ἄσώματος ᾠκησας, ἀναγόμενος, πρὸς Θεὸν ἀναβάσεσι
ν ἀγίαις, καὶ χερσὶ Θεοῦ Ἀγγέλου, ἄρτον ἐδέχου οὐρά
νιον.

Ὡσπερ στήλη θεόγραφος, τῆς ἐνθέου ἀσκήσεως, καὶ
λαμπρὸν τοῦ Πνεύματος ἐνδιαίτημα, Στυλιανὲ παναοί
διμε, θαυμάτων ἀέναον, χάριν βλύζεις δαψιλῶς, καὶ ἴ
ασαι τοὺς κάμνοντας, ἐξαιρέτως δέ, τῶν βρεφῶν καὶ νη
πίων θεραπεύεις, τὰ νοσήματα ταχέως τῶν προσιόντω
ν τῆ σκέπη σου.

Τῆ θερμῇ προστασίᾳ σου, τοὺς προστρέχοντας Ὅσιε,
σκέπε καὶ διάσωζε πάσης θλίψεως, τῶν δὲ φερόντων τ
ὴν κλήσιν σου, τὴν θείαν προῖστασο, ἐν παντὶ ὡς συμπ
αθῆς, καὶ νηπίοις καὶ βρέφεσι δίδου πάντοτε, εὐρωστί
αν καὶ ῥῶσιν καὶ ὑγείαν, ὡς θερμὸς αὐτῶν προστάτης,
Στυλιανὲ θεοδόξαστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἐπέφανεν, ἡ φωτοφόρος σου μνήμη,
Στυλιανὲ Θεοφόρε, τοὺς εὐσεβεῖς συγκαλοῦσα, πρὸς
αἶνον καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅθεν ταύτην
ἐορταζόντες, πνευματικῶς βοῶμέν σοι· χαίροις ὁ ἐκ
κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεῖς, ὡς ὁ κλεινὸς Ἰερεμίας, καὶ
ἐπαξίαν τῆς κλήσεως σπουδῆν, τοῖς ἔργοις εἰσενέγκας·
χαίροις τῆς ἐνάρετου ζωῆς ὑπόδειγμα, καὶ ἀσκητικῶν
κατορθωμάτων, περιφανῆς στηλογραφία· χαίροις
θαυμάτων βρύσις θεόβρυτος, καὶ παιδων νεοθαλῶν,

ἀρωγὸς θερμότητος. Πρέσβευε Χριστῷ δεόμεθα Πάτερ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἄχρονως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. [Κεφ. Γ'. 1-10]
Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σὺντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ

διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφία Σολομῶντος.[Κεφ. Ε'. 16-24. Στ'. 1-3]

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι· καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς. Καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυνα ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυποκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπισκοπῶν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφίζονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτῆς πνεῦμα δυνάμεως· καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν· ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε

δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνώτισασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῶν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.[Κεφ. Δ'. 7-16]
Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται· πολυὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ὢν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη, ἠρπάγη μὴ κακίαν ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον· τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἐν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιομελα.

Ἦχος α'.

Ἀσκητικῶς πολιτευσάμενος, ἐν ὁσιότητι καὶ ἀληθείᾳ, τὸν Θεὸν ἐθεράπευσας, Στυλιανὲ Θεοφόρε· ὄθεν Παφλαγονία ἡ πατρίς σου, τοῖς σοῖς σπαργάνοις σεμνύνεται, καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία, τῶν σῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα, καὶ τὰ λαμπρὰ προτερήματα, συνορῶσα

βοᾶ σοι· Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται,
παμμακάριστε Πάτερ· Χριστὸς γὰρ ὃν ἠγάπησας,
θαυμαστῶς σε ἐδόξασεν, ὁ παρέχων διὰ σοῦ, ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

ᾠχος β'.

Ἀγγελικὸν βίον ἐλόμενος, ἐν ἐρήμῳ κατὰ Δαβὶδ
ἠύλισθης, Στυλιανὲ θεόφρον· μόνος γὰρ μόνῳ Θεῷ
λατρεύων, καὶ ἀρρεμβάστω νοῖ ὁμιλῶν, ἐν σπηλαιῷ
τὴν οἴκησιν ἐποίησας, ὡς ἐν θαλάμῳ πεπληρωμένῳ
φωτὸς· καὶ διὰ χειρὸς Ἀγγέλου, ἄρτων οὐρανίῳ,
τραφεῖς, ἀγγελικοῖς διέλαμψας χαρίσμασιν, εἰς περι-
ποίησιν Ὅσιε, τῶν προστρεχόντων τῇ σῇ χάριτι.

Δόξα, ᾠχος δ'.

Τὴν τυπωθεῖσάν σοι κλήσιν, τῇ πράξει βεβαιῶν,
στῦλος οὐρανίου ἐλλάμψεως, ὡς ὁ πάλαι τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ ἐν ἐρήμῳ, τῇ Ἐκκλησίᾳ ὠφθης τοῦ Χριστοῦ,
Στυλιανὲ μακάριε· τῷ γὰρ φωτὶ τῶν ἔργων σου, τοὺς ἐν
σκότει καὶ σκιᾷ παθῶν καθεύδοντας, πρὸς ὄρθρον
ἀρετῶν διεγείρεις, καὶ τὴν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκετεύεις, δωρηθῆναι φωτισμὸν ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φυλάττε
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἀπὸ βρέφους Θεῶ, ἀνατεθείς ὡς Σαμουήλ ὁ θεσπέσιος, καὶ τούτῳ εὐαρεστήσας, Στυλιανὲ θαυμαστέ, τῆς σῆς πολιτείας τῇ λαμπρότητι· ἀγάπη τῇ θείᾳ γάρ, στοιχειούμενος Ὅσιε, κόσμου ἀπάτης, σεαυτὸν ἀπεμάκρυνας, καὶ ὡς ἄσαρκος, ἐν ἐρήμῳ ἐβίωσας· ὅθεν τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν χάριν ἀπείληφας, καὶ βοηθὸς ἀνεδείχθης, τοῖς ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι. Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Ἄρτον ἀπ' οὐρανοῦ θαυμαστῶς, χερσὶν Ἀγγέλου ὡς ἰσάγγελος Ὅσιε, δεχόμενος θεία νεύσει, τὴν πρὸς Θεὸν σου στοργὴν, ἅπασιν ἐδήλου καὶ οἰκείωσιν· φθαρτῶν γὰρ τὴν αἴσθησιν, ὀλικῶς βδελυζάμενος, τῶν ὑπὲρ λόγον. καὶ ἀφθάρτων τὴν μέθεξιν, ἐθησαύρισας, δωρημάτων τῆς χάριτος· ὅθεν ἐκ τοῦ πληρώματος, αὐτῶν δυσωποῦμέν σε, πᾶσι μετάδος ρανίδα, Στυλιανὲ παμμακάριστε, τοῖς σὲ ἀνυμνοῦσι, καὶ Χριστὸν δοξολογοῦσι, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
Χαίροις Παφλαγονίας βλαστός, τῆς Ἐκκλησίας ἑωσφόρος ὁ ἄδυτος, ἀκτῖσιν ὀσίων ἔργων, καὶ τῶν θαυμάτων φωτὶ, καταυγάζων πᾶσαν τὴν ὑφήλιον· ἡ στήλη ἡ ἔμψυχος, θεωρίας καὶ πράξεως, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆς ὑποτύπωσης, τῆς πραότητος, καὶ ἀγάπης θησαύρισμα· φύλαξ ὁ συμπαθέστατος, βρεφῶν καὶ νηπίων τε, καὶ νεογνῶν ἀντιλήπτωρ, καὶ

ίατῆρ ἐτοιμότατος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ᾠχος πλ. δ'.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, ὑποτάξας τῷ πνεύματι, ὡς ἄγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπολιτεύσω Ὅσιε. Βαβαὶ τῶν σῶν χαρίτων, ὧν θεόθεν ἠξιώθης! Οὐ μόνον γὰρ ἄρτον οὐράνιον ἔλαβες, ἀλλὰ καὶ θαυμάτων ποικίλων αὐτουργός, ἀνεδείχθης ἐν πνεύματι. Καὶ νῦν Στυλιανὲ μακάριε, τῷ Σωτῆρι πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν παισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Στήλη ἔμψυχος, τῆς ἐγκρατείας, στῦλος ἄσειστος, τῆς Ἐκκλησίας, Στυλιανὲ ἀνεδείχθης μακάριε· ἀπὸ παιδὸς γὰρ ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, βρεφῶν καὶ παιδῶν προστάτης γεγένησαι. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον. Δόξα, ᾠχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν ἰσάγγελον βίον ἐκ παιδὸς ἐπεπόθησας, καὶ τοῦ Παρακλήτου δοχεῖον, ἱερὸν ἐχρημάτισας· διὸ τὴν τῶν θαυμάτων δωρεάν, καὶ χάριν ἰαμάτων δασιλῆ,

ἀναβλύζεις Θεοφόρε Στυλιανέ, τοῖς εὐλαβῶς βοῶσι σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης· ἐν σοὶ τῇ Ἁγία Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ Δίκαιος Δαβίδ, ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. Δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. Δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Θεῷ ἀπὸ παιδός, ἀνετέθης θεοφρον, καὶ τούτου τὰ σεπτὰ, δικαιώματα Πάτερ, ἀμέμπτως ἐξετέλεσας, διὰ βίου λαμπρότητος· ὅθεν σύσκηνος, τῶν Ἀσωμάτων ἐγένου, μεθ' ὧν πρέσβευε, Στυλιανέ Θεοφόρε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Θεοτοκίον.

Κυήσασα Χριστόν, τὸν Ὑπέρθεον Λόγον, σαρκὶ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐξ αἱμάτων σου Κόρη, ἀτρέπτως ὑπὲρ ἔννοιαν, τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὑπερβέβηκας, τῇ ἀπορρήτῳ σου δόξῃ· σὺ γὰρ γέγονας, Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότη, καὶ κόσμου βοήθεια.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν τὴν σὴν, ἀσκητικὴν διαγωγὴν, οἱ ὀρῶντές σε σοφέ, ἄσαρκον βίον ἐν σαρκί, πολιτευόμενον ἔρωτι τῷ ἀγίῳ· ἐνθεν ὁ Χριστός, σὲ ἐμεγάλυνε, χάριτι πολλῇ, καὶ θείοις θαύμασι, καὶ νεογνῶν καὶ νηπίων ἀκέστορα, Πάτερ τῷ κόσμῳ· σὲ ἔδειξεν ὄν ἐκδυσώπει, ἡμῖν δοθῆναι, Στυλιανὲ θεῖον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Καταπλήττονται τὴν σὴν, μεγαλοπρέπειαν Ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, καὶ δόξαν τὴν ὑπερφυῆ, καὶ ὡς κυρίαν ἀπάντων αἰνοῦσί σε· κάτω δὲ ἐν γῆ, βροτῶν συστήματα, μέλπουσιν ἀεὶ, τὴν σὴν χρηστότητα, καὶ οἰκτιρμῶν σου τὸν πλοῦτον Πανάμωμε, δι' ὧν κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀπαύστως σῴζεις, Θεογεννήτορ, τοὺς πεποιθότας τῇ σκέπῃ σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν προσόντα σοι πλοῦτον ἐπὶ τῆς γῆς, διανείμας τοῖς πένησι καὶ πτωχοῖς, γνώμη οὐρανόφρονη, τῇ φωνῇ ἠκολούθησας, τοῦ Ζωοδότου Λόγου, καὶ κόσμῳ ἑσταύρωσαι, καὶ ἀπαθείας σκεῦος, ἐδείχθης πολῦτιμον· ὅθεν παθημάτων, διαλύων τὸν ζόφον, παρέχεις ἰάματα τοῖς πιστῶς προσιοῦσί σοι, Στυλιανὲ παμμακάριστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν

παισμάτων δοῦναι Πάτερ ἄφεισιν, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα ὑπερφυῶς, καὶ τεκοῦσα Παρθένε σωματικῶς, ἄρας τὸν πρωτόπλαστον, τῆς ἀρχαίας ἀπήλλαξας, καὶ σωτηρίας πύλη, ἡμῖν ἐχρημάτισας, καὶ πρὸς τὸ πρῶτον κάλλος, Ἀγνή ἐπανάκλησις. Ὅθεν ὡς αἰτίαν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὑμνοῦντές σε πάντοτε, οἱ σωθέντες τῷ τόκῳ σου, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· χαῖρε θησαυρὲ τῆς ζωῆς, Θεοτόκε μόνη Ἀειπάρθενε· χαῖρε κόσμου προστάτις, καὶ μέγα προσφύγιον.

Το α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ᾠῆς
Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.
Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ.
Ὁ Ν'.

Δόξα .Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις...
Καὶ νῦν.Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ...
Ἰδιομελον, ᾠῆς πλ. β'.

Τὴν ἐν πνεύματι ζωὴν, θεοπρεπῶς ἀνύσας, καὶ τοῖς ἀσκητικοῖς παλαίμασι, δοξάσας τὸν Κύριον τῆς δόξης, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα, τῶν εὐσεβῶν ἐδείχθης, καὶ τῶν θλιβομένων ἀναψυχὴ βεβαία. Ἀλλ' ὦ

Στυλιανέ θαυματουργέ, μὴ παύσῃ προΐστάμενος, τῶν
τελούντων τὴν μνήμην σου.

Εἶτα, οἱ κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου.
Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
«Στήλη ἀρετῶν Στυλιανέ ἐδείχθης. Γερασίμου».

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.
Συνὼν τῶν Ἀγγέλων ταῖς στρατιαῖς, σὺν αὐτοῖς
δυσώπει, τὸν Σωτῆρα Στυλιανέ, σοφίαν δοθῆναί μοι
τῷ λόγῳ τῶν ἀρετῶν σου ὑμνοῦντι τὰ σκάμματα.
Τὸν νοῦν σου ἀνέτεινας ἐκ παιδός, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρ
ὸς τὸ ἔσχατον τῶν καλῶν, καὶ τούτου τρωθεὶς Πάτερ τ
ῷ πόθῳ, ἀγγελικῶς ἐν τῷ κόσμῳ διέλαμψας.
Ἦγίασε Πάτερ σε ὁ Θεός, μητρὸς ἐκ κοιλίας, ὡς τὸν ἕ
νθεον Σαμουήλ· ὅθεν ἀγιότητος δοχεῖον, τῇ σῆ ἀγία ζω
ῆ ἐκρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ὠράθης χρυσοφαῆς, τεκοῦσα ἐν ὕλῃ, τὸ
ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς· ὅθεν τῶν παθῶν μου τὴν
ὀμίχλην, ταῖς σαῖς ἀκτῖσι Παρθένε διάλυσον.

Ῥδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα
Ἦσπραπεν ὁ βίος σου, Στυλιανέ παμμακάριστε,
μαρμαρυγαῖς, ἔργων ἐναρέτων, καὶ πιστοὺς
κατεφαιδρυνε.
Ἄπαντα τὸν πλοῦτόν σου, τοῖς δεομένοις διένειμας,
τὸν ἀληθῆ πλοῦτον θησαυρίζων, ἱεροῖς κατορθώμασι.

Ρείθροις τῶν δακρῦων σου, καταρδευθεὶς τὴν διάνοιαν, Στυλιανέ, ἤνεγκας πλουσίως, εὐκαρπίαν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ἔτεκες Πανάμωμε, δίχα φθορᾶς μετὰ σώματος, τὸν Ποιητὴν, ἐκ φθορᾶς τῆς πάλαι, τὸν Ἄδამ ἐκλυτρούμενος.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Κόσμον ἔλιπες, ἔρωτι θείῳ, καὶ ὡς ἄσαρκος, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Στυλιανέ θεοφόρε κατόκησας, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου τραφεὶς δὲ μακάριε, ἀγγελικῶν χαρισμάτων ἠξίωσαι· ὅθεν πρέσβευε, δοθῆναι τοῖς εὐφημοῦσί σε, πταισμάτων ἰλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεὸν τέτοκας, ἀνερμηνεύτως, καὶ ἐθέωσας, βροτῶν τὴν φύσιν, τῇ ἀσπόρῳ σου συλλήψει Θεόνυμφε· ὅθεν κάμῃ τῶν παθῶν τῆς φαυλότητος, τῇ συμπαθείᾳ σου δέομαι λύτρωσαι, Κόρη Πάναγνε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύουσα, δοθῆναι εὐφροσύνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὸν ἰσάγγελον βίον σου, ὁ Χριστὸς πλουσίως Ὅσιε ἤμειψε, χάριν θεῖαν σοι παρέσχετο, ἐνεργεῖν τοῖς πᾶσι τὰ ἰάματα.

Ὡς τὸ σπήλαιον ᾤκησας, οἶκος ἀνεδείχθης τοῦ θείου Πνεύματος, σεαυτὸν μακρύνας Ὅσιε, γηρῶν τελείως πάσης σχέσεως.

Νοσημάτων ἀκέστορα, ὁ Χριστὸς νηπίων Πάτερ σε ἔδειξεν· ὅθεν λύμης πάσης φύλαττε, ἀσινῆ τὰ βρέφη τῆ σῆ χάριτι.

Σαρκὸς ἅπαν ἐνέκρωσας, φρόνημα ὑλῶδες τοῖς σοῖς παλαίμασι, τὴν ψυχὴν σου δὲ ἐκάλλυνας, ἀρετῶν τῷ κάλλει Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Τῆς ψυχῆς μου τὸν καύσωνα, καὶ τοῦ σώματός μου Ἄγνη τὴν κάκωσιν, ὡς φιλάγαθος θεράπευσον, καὶ πταισμάτων αἶτει μοι τὴν ἄφεσιν.

Ῥδὴ ε'. Ὁρθηριζοντες βοῶμέν σοι.

Ἐψώσας σου τὸν νοῦν πρὸς τὰ οὐράνια, Στυλιανέ, ὡς ξένος καὶ πάροικος, τῶν ἐπὶ γῆς πεπολίτευσαι.

Λαμπτήρα κτησαμένη σε ἄδυτον, χαίρει ἐν σοί, Στυλιανέ Ὅσιε, Παφλαγονία τιμῶσά σε.

Ἰάσεις ἔτι ζῶν πλείστας ἔδειξας, καὶ πρὸς Θεόν, μετελθὼν μακάριε, θαυματουργεῖς τοῖς τιμῶσί σε.

Ἀπάσης ἐπηρείας διάσωζε. Στυλιανέ, βρέφη τὰ ἀρτίτοκα, ὡς αὐτῶν φύλαξ σωτήριος.

Θεοτοκίον.

Ναὸς Θεοῦ ἐδείχθης ὑπέρφωτος, Κόρη Ἄγνη· ὅθεν κάμῃ ἔργασαι, ἔργων φωτὸς σκεῦος τίμιον.

Ῥδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐκ βρέφους τῆς ἀρετῆς, ἐργάτης ὠφθης θερμότητος, Στυλιανέ θαυμαστέ· διὸ τῶν χαρίτων σε, αὕτη

ἔστεφάνωσε, τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ, ὡς Θεοῦ θεῖον
θεράποντα.

Ἐμφρόνως ἐξαναστάς, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε,
ἔδέξω ἐν τῇ ψυχῇ, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καὶ
ἐτράφης Ὅσιε, ἄρτῳ οὐρανίῳ, δι' Ἀγγέλου ὡς
ἰσάγγελος.

Δυνάμεις θείας τελῶν, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, νη
πίων τε καὶ βρεφῶν, ἴασαι νοσήματα, καὶ παρέχεις Ὅ
σιε, πᾶσιν εὐτεκνίαν, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου
·
Θεοτοκίον.

Ἐκύησας ἐν σαρκί, τὸν Ὑπερούσιον Κύριον, ἐν
φύσεσι μὲν διτταῖς, μιᾷ ὑποστάσει δέ, ἀτρέπτως δι'
ἔλεος· ὅθεν σου τὴν δόξαν, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Ἀγιασθεὶς ἀπὸ μητρῶας νηδύος, ὥσπερ ὁ Θεῖος Σαμο
υῆλ Θεοφόρε, ἀσκητικῶς ἐδόξασας Χριστὸν τὸν Θεόν·
ὅθεν τῶν ἰάσεων, ἀνεδείχθης ταμεῖον, καὶ προστάτης ἔ
νθεος, νεογνῶν καὶ νηπίων· ὁ γὰρ Χριστὸς δοξάζει σε λ
αμπρῶς, ὄν ἀπὸ βρέφους, Στυλιανὲ ἐδόξασας.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνατεθεὶς ἀπὸ παιδός, Θεῷ τῷ εὐεργέτῃ, ὥσπερ ὁ
μέγας Βαπτιστής, τούτου ἐδείχθης ζηλωτής, καὶ
μιμητής καὶ τύπος τῇ καθαρῇ σου βιοτῇ, καὶ
ἐναρέτοις τρόποις· ὡς ἐκεῖνος γὰρ Πάτερ, τὴν ἔρημον
ᾤκησας, νηστεία καὶ ἀγρυπνία, τὸν νοῦν
καθαίρομενος, καὶ ἀπαύστῳ προσευχῇ τῷ Κυρίῳ

ένουμενος· ὅθεν φωτὸς τοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐπληρώθης, καὶ θεοσδότοις χάρισι, πανταχοῦ περιβόητος ὄφθης· ἐξαιρέτως δὲ νεογνῶν καὶ νηπίων καὶ βρεφῶν, προστάτης ἐδείχθης θερμότητος, καὶ ἰατὴρ ἐν νόσοις ἐτοιμότητος· ὁ γὰρ Χριστὸς δοξάζει σε λαμπρῶς, ὄν ἀπὸ βρέφους Στυλιανὲ ἐδόξασας.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΣΤ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ, τοῦ Παφλαγόνος, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ.

Ἀσκήσεως πέπτωκεν ὁ στερρὸς στῦλος.
Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον καταστρέφει.
Στυλιανὸς φαίδιμος εἰκάδι ἕκτη Θεῷ παρέστη

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἰθυνας Πάτερ τὴν ζωὴν σου, ἐκ νεότητος τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου, πρὸς τὸν θεῖον σκοπὸν τῆς κλήσεως τῆς ἄνω· διὸ καὶ κατηξίωσαι, ἀγαθῶν τῶν αἰωνίων.

Χάριν λαβὼν τὴν τῶν θαυμάτων, νέμεις πάντοτε ἰάματα ποικίλα, τοῖς νοσοῦσι δεινῶς, καὶ πίστει προσιούσι, Στυλιανὲ Πατὴρ ἡμῶν, τῷ ἁγίῳ σου τεμένει.

Θραύσας ἐχθροῦ τὰς πανουργίας, τῆ τῶν πόνων σου στερρᾷ ἀντιτυπία, στηριγμὸς ἀρραγῆς, καὶ στῦλος θεῖος ὄφθης. τοῖς κλονουμένοις Ὅσιε, περιστάσεσι τοῦ βίου.

Ἦρθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας, δι' ἀσκήσεως καὶ ἄκρας ἐγκρατείας, καὶ Ἀγγέλοις σοφέ, ἐξωμοιωθῆς κράζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με μόνη ἢ τεκοῦσα, τὸν Πανάγαθον Θεὸν καὶ Βασιλέα, Θεοτόκε Ἄγνη· πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγω, τὴν σὴν ἐπιβοώμενος, μητρικὴν κηδεμονίαν.

Ῥδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Γέγονας Πάτερ, θεοειδὴς ἐν τῷ βίῳ, ὑπὲρ αἴσθησιν ὡς ἄγγελος βιώσας· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συνόμιλος ἐδείχθης.

Ἔχει τὴν θήκην, τὴν τῶν λειψάνων σου Πάτερ, ὡς θησαύρισμα Παφλαγονία θεῖον, ἐξ ἧς πᾶσαν δόσιν, ὠφέλιμον καρποῦται.

Ρῶσιν παρέχοις, τοῖς νεογνοῖς καὶ νηπίοις, εὐτεκνίαν δὲ ταῖς ἀτεκνούσαις Πάτερ, καὶ τοῖς σὲ τιμῶσι, Στυλία νὲ εἰρήνην.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Κόρη, Θεοῦ πανάφθορε Μῆτερ, πάσης ρῦσαι με φθοροποιοῦ ἐννοίας, καὶ πρὸς θεῖον πόθον, διέγειρον τὸν νοῦν μου.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Στενὴν ἀνύσας τρίβον, Πάτερ ἐν τῷ κόσμῳ, πρὸς πλάτος θεῖον ἐσκήνωσας Ὅσιε, τῆς οὐρανῶν βασιλείας ἀγαλλιώμενος.

Ίάσεις ἀναβλύζει, Πάτερ ἢ σὴ θήκη, Στυλιανὲ
χορηγία τοῦ Πνεύματος, καὶ χαλεπὰ ἀρρωστήματα
παύει πάντοτε.

Μονὰς τὰς οὐρανίους, Πάτερ κατοικήσας, μνεῖαν
ποιοῦ, Θεοφόρε πρὸς Κύριον, Στυλιανὲ τῶν τελούντων
τὴν θείαν μνήμην σου.

Ὅσμὴν ὡς εὐωδίας, καὶ ὡς θεῖον δῶρον, ἐκ τῶν ἀνάγν
ων χειλέων μου πρόσδεξαι, Στυλιανὲ Θεοφόρε τόνδε τ
ὸν ὕμνον μου.

Θεοτοκίον.

Ἐπέραγνε Μαρία, Μῆτερ τοῦ Ἵψίστου, ἐκ τῶν βελῶν
τοῦ Βελίार ἀπάλλαξον, τοὺς ἀδιστάκτω καρδία σὲ
μεγαλύνοντας.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.
Στυλιανὸς ὁ μέγας, τιμάσθω ὕμνοις ἱεροῖς, τῶν
Μοναζόντων ὁ στῦλος, καὶ Ἐκκλησίας ὁ λαμπτήρ·
θαυμάτων γὰρ λαμπεδόνας, τῇ οἴκουμένη ἀστράπτει.

Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ Κόρη, παντοβασίλισσα Ἄγνη, τοῦ
κόσμου ἢ προστασία, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, σκέπε
ἡμᾶς πάσης βλάβης, καὶ τῶν ἐν βίῳ κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.
Ἀνατεθεις τῷ Κυρίῳ, ὡς ὁ κλεινὸς Βαπτιστής, ἀπὸ
παιδὸς θεοφρον, ὀλικῆ διανοία, ὀσίως καὶ ἀμέμπως

Στυλιανέ, τὸν σὸν βίον διήνυσας, καὶ ἀριστεύσας ἐν
πόνοις ἀσκητικοῖς, σκεῦος ὥφθης θείου Πνεύματος.
Τὴν ἐν σπηλαίῳ ζωὴν σου Χριστὸς ὁ Κύριος, Στυλιανέ
δοξάζων, δι' Ἀγγέλου ἀγίου, τροφήν σοι ἀποστέλλει ἐξ
οὐρανοῦ, ὡς οἰκείῳ θεράποντι, καὶ ἐνεργείας θαυμά-
των πάση τῇ γῆ θαυμαστόνσε Πάτερ ἔδειξε.

Τῶν νεογνῶν καὶ νηπίων φύλαξ γενόμενος, ἐκ πάσης
ἐπηρείας, καὶ δεινῆς καχεξίας, ἀλώβητα τὰ βρέφη καὶ
ἀσινῆ, διαφύλαττε πάντοτε, καὶ εὐτεκνίαν παράσχου
Στυλιανέ, τοῖς προστρέχουσι τῆσκέπη σου.

Ταῖς νοηταῖς λαμπηδόσι καταλαμπόμενος, Τριάδος τ
ῆς Ἁγίας, παμμακάριστε Πάτερ, προΐστασο ἀπαύστως
Στυλιανέ, τῶν φερόντων τὴν κλήσιν σου, καὶ δίδου το
ῦτοις πλουσίως ὡς συμπαθῆς, τὰς ἐκφάνσεις τῆς σῆς χ
ἀριτος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ, τοῖς ἴκνεσι Χριστοῦ ἀκολουθήσας, κατ'
ἀξίαν ζωὴν ἐπολιτεύσω, σαυτὸν ἀπαρνησάμενος·
ἄγγελος γὰρ ὥφθης ἐν σαρκί, ἀγγελικοῖς τρόποις
σεμνυνόμενος, καὶ θεοειδεῖ ἀσκήσει, βεβαιῶν τὴν
χάριν. Ὅθεν στῦλος καὶ ἐδραῖωμα, φερωνύμως ἐγένου
τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Στυλιανέ μακάριε, καὶ
πρεσβευτῆς ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε
οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος
τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν καὶ καταφυγὴν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καὶ στ'. ῥδή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον, ᾠχος βαρύς. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Ε', 22-Στ', 2)

Ἀλληλούϊα, ᾠχος α'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. (Κεφ. ΙΑ', 27-30).

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Στήλη ἐνάρετου ὄφθης ζωῆς, Στυλιανὲ Πάτερ, τῆ ὁσία σου βιοτῆ· ἐνθεν τῶν νηπίων, προστάτης ἀνεδείχθης, καὶ θεῖος ἀντιλήπτωρ τῶν εὐφημούντων σε.

Δίστιχον

Ὑμνον ἱερὸν Στυλιανὲ παμμακάρο
Γεράσιμος ἄδει σοι ἐνθέῳ πόθῳ.